

den Dag kan komme, da vi kommer til at tales ved om dette Forhold, men det ligger i alt Fald ikke for under dette Lovforslags Behandling, synes jeg. Det er muligt — og det mener jeg —, at man skal have Forholdene i de vedkommende Lande undersøgt mere tilstrækkeligt, have nogle mere autentiske Oplysninger om, hvordan Forbudet virker, inden vi tager Standpunkt herhjemme til, om man skal gennemføre et Forbud eller ikke.

Det, som er det væsentligste i det Beværterlovsforslag, som er fremsat af den højtærede Indenrigsminister, er ikke Spørgsmaalet om Forbud, men om man vil være med til at udvide de kommunale Vælgers Ret til selv at bestemme, under hvilke Former de vil leve hjemme i deres Kommuner. Det er egentlig det, der er det væsentlige ved dette Lovforslag. Vi, der holder paa Vælgerens Selvstyre i det Spørgsmaal, har, tror jeg, et stort Flertal, i alt Fald ude i Landkommunerne. I denne Forbindelse synes jeg, jeg bør nævne et Resultat fra et Møde, som den højtærede Indenrigsminister afholdt for nylig i Lemvig, og hvor den højtærede Minister fik en kraftig Resolution med sig hjem, som skulde udtrykke, at 600 Vælgere tilhørende — saa vidt man kan tro det ærede Partis Organ — det Parti, som Ministeren repræsenterer, ønsker, at den Beværterlov, der er forelagt af Ministeren, maa blive fremmet. Det er Bevis for, at der ude i Vælgerbefolkningen er Stemning for, at man skal gennemføre en Beværterlovgivning i den Retning, som det foreliggende Lovforslag angiver.

Af det Mindretal paa 6 Medlemmer, der i det store og hele har kunnet tiltræde Forslaget, som det er fremsat, er der 5 Medlemmer, der under Nr. 15 har stillet et Ændringsforslag til § 19 og under Nr. 18 og 19 til § 21. Disse Ændringsforslag er stillet for at bringe mere System i Kommuneafstemningerne; man tager fuldt ud Konsekvensen af disse ved at lægge Afgørelsen af Udskænkningsspørgsmaalet i de kommunale Vælgers Haand, og det gør man, fordi man har Tillid til Vælgerbefolkningen i dette Spørgsmaal. Det Ændringsforslag, som vi har stillet under Nr. 15 til § 19, gaar ud paa at give Paragraffen en anden Affattelse, saaledes at Kommuneafstemningerne paa Landet ogsaa kommer til at omfatte Gæstgiverier. Da vi den 13. Februar 1920 havde Beværterloven til første Behandling her i det høje Landsting, gjorde et af Venstres Medlemmer, Hr. Enevoldsen fra Hune, opmærksom paa, at

der var et Hul i det forelagte Lovforslag, og at der derfor ogsaa vilde blive et Hul i den kommende Lovgivning, hvis man ikke fik Gæstgiverierne med ind under Kommuneafstemningerne. Han begrundede det meget godt, forekommer det mig, ud fra de Erfaringer, som han havde i sin Egenskab af Sognefoged. Det er ud fra de samme Betragtninger, som han den Gang gav Udtryk, at Mindretallet har stillet dette Forslag; vi mener, der er et Hul, som bør udfyldes — den Betragtning har vi ogsaa gjort gældende i Betænkningen. Men Forslaget er tillige stillet af Hensyn til de vejledende Kommuneafstemninger, vi nu har haft rundt om siden den 16. Januar 1907. Der har siden da været foretaget 303 Kommuneafstemninger om Beværtning med og Udskænkning af stærke Drikke, og det har vist sig, at der er stor Interesse for dette Spørgsmaal, idet der er 67 946, som har stemt for at nedlægge Beværtningerne, medens 25 483 har stemt for at bibeholde dem. Nu ligger Forholdet saaledes, at vi ikke har nogen statistisk Oplysning om, hvor mange af Afstemninger der omfatter baade Beværtninger og Gæstgiverier, og hvor mange kun en af Delene, men i alt Fald ude paa Landet har de i mange Tilfælde omfattet Gæstgiverier. Dertil kommer, at det er vanskeligt at holde Sønningen mellem Gæstgiverier og Beværtninger, og endelig forekommer det mig, at Sønderjyllands Indlemmelse taler kraftigt for at tage Gæstgiverierne med, idet der paa Landet i Sønderjylland findes 381 Gæstgiverier og kun 70 Beværtninger. Naar vi vil give Adgang til Kommuneafstemning, maa vi dog bringe noget System i det og indrette dem saaledes, at de faar virkelig Betydning.

Ændringsforslag Nr. 18 gaar ud paa, at Statens Etablissementer og Jernbanerestauranter skal inddrages under Kommuneafstemning, idet jeg i alt Fald mener, at det, hvis Vælgerne i en Kommune vedtager, at de ingen Beværtninger eller Gæstgiverier vil have, vilde være meningsløst, om Staten paa en eller anden Maade kunde sige: ja, det kan være meget godt, at vi har givet eder Lejlighed til at stemme, men det har vi bedre Forstand paa, og her trænges der til et Etablissement for Udskænkning af stærke Drikke. Det forundrer mig noget, at dette Forslag ikke har faaet større Tilslutning, og det forundrer mig, at den højtærede Minister saa bestemt har modsat sig det. Det undrer mig efter de Udtalelser, der blev fremsat ved Lovforslagets Behandling i Folketinget den 1. April 1919. Da